

"Totus tuus!"

Ivan Pavao II posvetio je svoj život Mariji ovim riječima: „Totus tuus ego sum!“ (Cijeli sam tvoj). U ovom mjesecu posvećenom našoj Gospi, nudimo neke misli novog sveca o Majci Božjoj.

29.04.2016.

„A kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svoga: od žene bi rođen, Zakonu podložen da podložnike zakona otkupi te primimo posinstvo. A budući da ste sinovi, odasla Bog u srca vaša Duha Sina

svoga koji kliče: *Abba! Oče!* (Gal 4:4-6).

Ovim riječima apostola Pavla, koje je Drugi Vatikanski Koncil uzeo na početku svog obrađivanja Blažene Djevice Marije, želim početi svoje razmišljanje o ulozi Marije u Kristovom otajstvu i njezinu aktivnu i prikladnu prisutnost u životu Crkve. Jer te riječi zajedno slave ljubav Oca, zadaću Sina i dar Duha, ulogu žene koja je rodila Otkupitelja i naše božansko sinovstvo, u tajni „punine vremena“ (*Redemptoris Mater*, 1).

Osoba Marije iz Nazareta baca svjetlo na žene kao takve samom činjenicom da se Bog, u uzvišenom događaju Utjelovljenja njegovog Sina, povjerava služenju, slobodnom i aktivnom služenju žene. Stoga možemo reći da žena gledajući na Mariju, u njoj nalazi tajnu dostojanstvenog življenja svoje

ženstvenosti i postizanja istinskog osobnog napretka. U svjetlu Marije Crkva u licu žene vidi odraz ljepote koji zrcali najuzvišenije osjećaje za koje je ljudsko srce sposobno: samodavajuću puninu ljubavi; snagu koja je sposobna podnijeti najveće žalosti; bezgraničnu vjernost i neumornu predanost poslu; sposobnost miješanja prodiruće intuicije s riječima potpore i ohrabrenja (*Redemptoris mater*, 46).

Krunica je, iako čisto marijanska po karakteru, Kristocentrična molitva. U uravnoteženosti njenih elemenata, u sebi ima svu *dubinu poruke cjelovitog Evandjelja*, te ju možemo nazvati kompendijem. Ona je jeka Marijine molitve, neprestani *Magnificat* za djelo otkupljujućeg Utjelovljenja koje je počelo u njenoj djevičanskoj maternici. S Krunicom, kršćani sjede u Marijinoj školi i vođeni su kroz razmatranje ljepote Kristova lica i

iskušavanje dubine njegove ljubavi
(*Rosarium Virginis Mariae*, 1).

Krunica me pratila u trenucima
radosti i trenucima teškoća. Njoj sam
povjerio nebrojeno briga; u njoj sam
uvijek našao utjehu. Prije dvadeset i
četiri godine 29. listopada 1978.,
jedva dva tjedna nakon mojeg izbora
na Petrovu Stolicu, prostodušno sam
priznao: „Krunica je moja najdraža
molitva. Čarobna molitva! Čarobna u
svojoj jednostavnosti i
dubini“ (*Rosarium Virginis Mariae*,
2).

Krist je vrhovni učitelj, onaj koji
otkriva i onaj kojeg se otkriva. Nije
samo pitanje u učenju onoga što je
podučavao, već u „učenju njega“.
Možemo li u tom smislu imati bilo
kojeg boljeg učitelja od Marije? S
božanskog gledišta, Duh je unutarnji
učitelj koji nas vodi da vidimo
potpunu istinu o Kristu (usp. *Iv* 14:26;
15:26; 16:13). Ali među stvorenjima

nitko ne poznaje Isusa bolje od Marije; nitko nas bolje od njegove Majke ne može upoznati s potpunim znanjem o njegovim otajstvima (*Rosarium Virginis Mariae*, 14).

Povijest Krunice pokazuje kako su tu molitvu osobito koristili Dominikanci u teškom vremenu koje se dogodilo Crkvi radi širenja hereza. Danas se suočavamo s novim izazovima. Zašto ne bi opet imali utočište u Krunici, s istom vjerom kao oni koji su otišli prije nas? (*Rosarium Virginis Mariae*, 17).

Stoga *Marija* održava *jedinstvo s Bogom* koje *prelazi* sva očekivanja ljudskog duha. Čak prelazi očekivanja cijelog Izraela, posebno kćeri tog Izabranog naroda, koje se, na temelju obećanja, mogu nadati da će jedna od njih jednog dana postati majka Mesije. Međutim, tko bi među njima mogao zamisliti da će Mesija biti „Sin Najpreuzvišenijeg?“ Na

temelju Starih Zavjeta monoteističke vjere takva je stvar teško zamisliva. Samo je po moći Duha Svetoga, koji ju je „osjenio“, Marija bila sposobna prihvatiti ono što je „s muškarcima nemoguće, ali ne s Bogom“ (usp. Mk 10:27) (*Mulieris Dignitatem*, 3).

Marija je potpuno otkrivenje svega što je uključeno u biblijskoj riječi „žena“: otkrivenje razmjerno tajni Otkupljenja. *Marija*, na jedan način, znači ići preko granice o kojoj se priča u knjizi Postanka (3:16) i vratiti se na taj „početak“ u kojem možemo naći „ženu“ kakva je trebala biti u stvaranju, te stoga u vječnoj misli Boga: u njedrima Presvetog Trojstva. Marija je „nov početak“ *dostojanstva i poziva žene*, svake žene.

Specifičan ključ za razumijevanje toga možemo naći u riječima koje Evanđelist stavlja na Marijina usta nakon Objave, tijekom njenog posjeta Elizabeti: „Jer velika mi djela učini

Svesilni“ (Lk 1:49). Te se riječi zasigurno odnose na začće njezinog Sina koji je „Sin Svevišnjega“ (Lk 1:32), „svet“ od Boga; ali mogu označavati i *otkriće svoje ženstvene ljudskosti. On „mi učini velika djela“: to je otkriće svih bogatstava i izvora ženstvenosti, sve vječne originalnosti „žene“, onakve kakvu je Bog htio da bude, osobe s njenom vlastitom svrhom koja se otkriva „sredstvima iskrenog darovanja sebe“ (Mulieris Dignitatem, 11).*

Serijs članaka o Marijinom životu

.....

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/article/totus-tuus/> (18.02.2026.)